

и точно за това е дошълъ по това време. Нарочно се бавѣше въ кухнята. Очакваше нѣкой да дойде. Минутитѣ минаваха бавно. Никой не идѣше. Най-после трѣбваше да занесе кафето.

Здравевъ стоеше облегнатъ съ грѣбъ къмъ прозореца и гледаше въ вратата, каточели чакаше тя да се отвори.

Надя сложи подноса на малката масичка срѣдъ стаята и покани. Здравевъ не помръдна. Само настойчиво я изгледа и каза :

— Колко сте малка и мила !

Той дишаше тежко. Въ тоя мигъ, голѣмиятъ дебелъ човѣкъ бѣше само желание. Устнитѣ му бѣха добили влажностъ, очитѣ гледаха дръзко, тѣлото се вълнуваше.

Тя се опита да се пошегува :

— О, сравнение не може да стане съ вашата жена !

И бързо добави :

— Тя е толкова хубава !

Хрумна ѝ хитростъ и ловко поиска да я използва :

— Всжщностъ вие трѣбва да я пазите много.

Искаше да събуди у него ревностъ за да отвлѣче силитѣ му въ други чувства.

— Тя е толкова мила. Не сте ли ревнивъ ? Не се ли страхувате ?

Той я гледаше настойчиво и сякашъ нищо не чуваше.

Все по-разтревожена тя прибѣгна до издайничество :